

som jeg har stillet angaaende Afstemningsmaaden. Disse Indsigelser skal jeg tillade mig med et Par Ord at dvæle ved. Det ærede Medlems Indsigelser ere mærkeligt nok de samme, som bestandigt ere fremkomne, og som jeg tidligere gjentagne Gange har søgt at imødegaa, idet han paastod, at den hemmelige Afstemningsmaade skulde bringe en Tvetungethed og Uklarhed tilstede blandt Vælgerne, som ikke var ønskelig. Det ærede Medlem sagde om denne Afstemningsmaade, at han vilde aldrig bidrage til at fremme den; men det ærede Medlem har jo f. Ex. stemt for den Grundlov, vi nu have, og der er jo netop denne Afstemningsmaade bragt til Anvendelse ved Landskingsvalgene. Det er mig aldeles ubegribeligt, at ærede Medlemmer, som komme med det Slags Indsigelser, kunne glemme, i hvilken overordentlig Selvmodsfigelse de derved gjøre sig skyldige, idet de jo hveranden Dag her i Thinget bringe denne Afstemningsmaade til Anvendelse. Det ærede Medlem betonede „Offentligheden“, meente, at det var et Ord, som man blot behøvede at kaste ud hertilands for at faae alle Stemmer med sig, og dette var en Grund for ham til at være imod den hemmelige Afstemningsmaade. Men denne Betragtning er jo ikke gyldig; thi hvis Offentligheden skulde være saa aldeles fortrinlig i dette Forhold, hvorfor har det ærede Medlem da ikke sørget for, at vi skulde offentlig Afstemning ved Landskingsvalgene og ved Borgerrepræsentantvalgene i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne? Ved alle disse Valg finder jo hemmelig Afstemning Sted. Naar det ærede Medlem har meent, som jeg berørte, at Vælgerne ved den hemmelige Afstemning skulde blive forledeede til Tvetungethed, saa kan jeg ikke erkjende dette, thi der er jo Ingen, der har nogen som helst Ret til at examinere Vælgeren om, paa hvem han har stemt; dette er jo Noget, der aldeles ikke vedkommer Nogen som helst. Tænker man sig, at en Vælger virkelig staaer i et saadant Forhold til en Mand, at han havde Betænkelse ved at sige reent og klart, paa hvem han havde stemt, saa vil

en saadan Vælger jo, naar Afstemningen fastholdes saaledes, som den nu er vedtagen, være nødt til enten at afholde sig fra Valget eller at stemme imod sin Overbeviisning, men dette er dog Noget, som ingen Mand, der holder paa den almindelige Valgret, kan ønske at bringe nogen Vælger til. Enhver, som virkelig holder paa den almindelige Valgret, maa ønske, at Vælgerne faae den størst mulige Frihed til at stemme saaledes, som de selv ville, og Ingen skal kunne benægte, at den hemmelige Afstemningsmaade giver en langt større Frihed i sa Henseende end den offentlige. Naar man fastholder den Afstemningsmaade, som nu bestaaer, er det i Virkeligheden ikke Andet end en deelvis Fornægtelse af den almindelige Valgret, thi man affterer ubetinget en meget stor Deel af de Mænd, der paa en eller anden Maade ere afhængige af andre Mænd, fra at indfinde sig ved Valget og stemme efter deres fulde Overbeviisning. Det, jeg har foreslaaet, er derfor en Ret, som jeg anser det naturligt at fordrer for Vælgerne; naar man overhovedet vil anerkjende den almindelige Valgret.

Rühnel: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne. Der er to Medlemmer, som endnu have ønsket at udtale sig, nemlig Folkethingsmændene for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Riisgaard). Begjæringen om Forhandlingernes Afslutning er fremsat af følgende Medlemmer: Frølund, N. Andersen (Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds), Clausager, Schjørring, Rimestad, Brun, Bærtelsen, Søs Sørensen, S. Sørensen, H. C. Nyholm, C. Petersen, Kæe, A. Christensen, Holm og Gad.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev Afslutning af Forhandlingerne vedtagen med 42 Stemmer imod 28.